

Andrzej Tucholski

Kędzierzyn, st. 1a, gm. Bielsk, woj.
płockie, AZP 47-54/60

Informator Archeologiczny : badania 30, 215

1996

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Badania miały na celu zweryfikowanie hipotezy o istnieniu na stanowisku pozostałości romańskiej architektury murowanej. Odsłonięto skomplikowany układ stratygraficzny o miąższości dochodzącej do 280 cm, który chronologicznie zawierał się pomiędzy neolitem (kultura pucharów lejkowatych), kulturą łużycką i wczesnym średniowieczem. W części wyeksplorowanych wykopów potwierdzono występowanie pozostałości romańskiej architektury murowanej. Inwentarz ruchomy to przede wszystkim ceramika, a także niewielka ilość zabytków wydzielonych, wykonanych z metalu, kości i poroża.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Instytucie Archeologii i Etnologii Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Badania będą kontynuowane.

Kanie,
gm. Brwinów, woj. warszawskie

patrz: młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich

Karczyn, st. 32,
gm. Kruszwica, woj. bydgoskie

patrz: neolit

Karczyn, st. 40,
gm. Kruszwica, woj. bydgoskie

patrz: młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich

KĘDZIERZYN, st. 1a,
gm. Bielsk,
woj. płockie,
AZP 47-54/60

• osada wczesnośredniowieczna (IX-XII w.)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w maju przez mgr. Andrzeja Tucholskiego (PSOZ Płock). Finansowane przez Mazowiecki Okręgowy Zakład Gazownictwa w Warszawie. Pierwszy sezon badań. Stanowisko zostało odkryte w trakcie przedinwestycyjnych badań powierzchniowych (budowa gazociągu Bronowo-Zalesie – Sierpc). W sezonie 1996 przebadano powierzchnię 350 m².

Odkryto 5 obiektów pozbawionych kontekstu stratygraficznego. Obecny strop wypełniona przykrywała przemieszana orką pierwotna warstwa kulturowa. W niektórych partiach wykopu istniała możliwość wydzielenia dwóch warstw, niemniej obie one nosiły znamiona warstw przemieszanych – przyjęc zatem należy, że stanowisko uległo daleko idącemu zniszczeniu. W wykopie nr 1 wystąpiły liczne fragmenty ceramiki ręcznie lepionej, datowane na przełom VIII i IX wieku. Obiekt nr 2 (ziemianka lub półziemianka), z paleniskiem w północno-zachodnim narożniku, datowany jest na przełom X i XI wieku. Pozostałe obiekty to: obiekt nr 3 – jama śmietniskowa, obiekt nr 4 – jama typu produkcyjnego, obiekt nr 5 – ziemianka (?) lub piwnica (?). Z eksploracji całości warstwy kulturowej w obrębie wykopu pozyskano dużą ilość ceramiki, w tym kilka naczyń zachowanych w całości, co umożliwiło dokładne datowanie osady i wyodrębnienie faz jej użytkowania. Ponadto w obiektach odkryto dużą ilość materiału organicznego, w tym: kościane szydło, kościaną szpilę z otworem w główce, kościany przekuwacz i rylec oraz przęślik gliniany i żelazny nożyk.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w PSOZ w Płocku. Badania zakończono.

KLEJNOWO, st. 2,
gm. Braniewo,
woj. elbląskie,
AZP 11-54/16

• osada wczesnośredniowieczna (XI-XII w.)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 19 sierpnia do 15 września przez mgr. Zbigniewa Sawickiego (Muzeum Zamkowe w Malborku). Finansowane przez PSOZ. Pierwszy sezon badań. Stanowisko leży w odległości około 50 m na południowy zachód od zabudowań wsi Klejnowo, na piaszczystym wyniesieniu, w odległości około 1,8 km od brzegu Zalewu Wiślanego. Położenie topograficzne to krawędź piaszczystej wydmy, powstałej w czasach kształtowania się linii brzegowej zalewu. W części północnej zwirowni, przy krawędzi obrywu piasznicy, założono 2 niewielkie wykopy. Przebadano powierzchnię 19 m².

Układ warstw w przebadanej części przedstawiał się następująco: 1) humus – jednolity, zbity, ciemnoszary; 2) warstwa kulturowa – szara, jasnoszara, silnie spiaszczona, z bogatą zawartością pochodzenia antropogenicznego; 3) – piasek lub żwirki barwy żółtej. Mimo szczupłych rozmiarów wykopów odkryto 5 obiektów o charakterze osadniczym, z bogatym materiałem zabytkowym. Ogółem pozyskano 1475 fragmentów ceramiki naczyniowej wykonanej na kole GT III, IV, V, z czego 794 ułamki znaleziono w obiektach, a 681 w warstwie kulturowej. Z zabytków wydzielonych na uwagę zasługują: fragment brązowej sprzączki do pasa, żelazny grociek z tulejką, sztabka żelazna, niewielkie amorficzne ułamki bursztynu, frag-